

عنوان مقاله:

تشخیص زود هنگام، عامل مهم موفقیت در درمان و کنترل لنگش در گاو

محل انتشار:

دوفصلنامه التیام، دوره 6، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

محمدرضا آقچه لو - دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

لنگش یکی از موارد حذف دام است، همچنین به علت ایجاد درد منجر به کاهش وزن و تولید شده و هزینه‌های درمانی زیادی دارد. در یک مطالعه قبل از نمره دهی حرکتی (Locomotion Scoring)، دامداران میزان شیوع لنگش را در دامداریهای خود به طور متوسط ۲/۲٪ تخمین زدند. بعد از انجام آزمایش نمره دهی حرکتی مشخص شد میزان لنگش در این دامداریهای تحت آزمایش به طور متوسط ۸٪/۱ است که نشان دهنده اهمیت تشخیص صحیح لنگش میباشد. هدف از این مقاله بررسی راههای کاربردی تشخیص زود هنگام لنگش در گاوها میباشد. تشخیص لنگش در مراحل اولیه آن اهمیت زیادی دارد زیرا دامی که دچار آسیب زیادی شده است و کاملاً لنگش دارد به راحتی قابل شناسایی است، ولی گاوی که آسیب کمتری دیده و در نتیجه دچار لنگش خفیفتر و تشخیص مشکلتر است و در صورت تشخیص به موقع، موفقیت بیشتری را در درمان به علت کمتر بودن ضایعات خواهد داشت. بهترین زمان جهت تشخیص لنگش، زیر نظر گرفتن دامها زمانی است که به سمت شیردوشی میروند و باز میگردند. مطالعات نشان میدهند معمولاً دامداران یکی از چهار گاو دچار لنگش را تشخیص میدهند، چون زمان کمی را برای این کار اختصاص داده و همچنین نحوه قدمهای گاوها بر روی بسترهای مختلف از جمله بتون خیس تغییر میکنند. علاوه بر این تشخیص قدم طبیعی از لنگش خفیف در بسیاری موارد مشکل است. در دامداریهای صنعتی بایستی علاوه بر مواردی مثل نمره دهی بدنی (Body Condition Score) که به طور منظم انجام میشود، نمره دهی حرکتی نیز به طور منظم صورت پذیرد تا تشخیص زود هنگام لنگش میسر گردد.

کلمات کلیدی:

گاو، لنگش، تشخیص، نمره دهی حرکتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1871276>

